

БІЛЛАРІСТ

Місячник Української Католицької Церкви в Польщі
№ 3 (27) Рік III

Українського кеїту – по всьому світу...

Наші на острові або коротка історія дерев'яного куфера

(Закінчення)

Союз Української Молоді

Молодіжна організація в Англії досить численна. За списками, на що наголосують діячі, нараховує вона сьогодні приблизно 1200 членів. Однак належить цю цифру трактувати досить оптимістично, тому що вмішана вона в собі фактично певну кількість «каплерових» членів.

Корінням СУМ слугає ще давнінні літ і відроджені України, звідки готові зразки емігрантів переселили на Захід і пристосували до місцевих умов. Займам гут буде говорити про свободний розвиток організаційного життя – демократія на Заході для всіх одинак.

Шоденна праця СУМ-у передусім пов'язується з супотними школами, коли молодь складиться на кілька годин, щоб вчитися по-українському. Тоді також проводяться мистецькі кружки, балетні групи, ведеться наука членів.

Право молодіжної організації координує Крайова управа, яка має своє бюро в Лондоні. Кожні два роки

(Закінчення на 7 сторінці)

АНКЕТ АНКЕТ АНКЕТ

Шановні Читачі!

Минули вже два піта, як у Ваших руках появився супільно-релігійний місячник «Благовіст». Віддаючи його Читачам до рук, не знали ми, чи відповідатиме він формою та змістом їхнім потребам і зацікавленням. час та досить стабільна кількість читаців у країні та за кордоном показують, що наша ініціатива була потрібна.

Щоб це краще редагувати часопис і поміщувати його найбільше тих матеріалів, які Ваши цікавлять, звертаємося з проханням відповісти на анкет. Ваши відповіді допоможуть редакції у відповідній добирі матеріалів та тем. Надіємося також, що в цей спосіб редакція увійде у тісніший контакт зі своїми читачами та прихильниками.

Анкет просимо виконувати і переслати на нашу Редакцію (Дивіться на 8 сторінку) Редакція (Дивіться на 8 сторінку)

адресу.

ХРЕСТ ТВІЙ, ГОСПОДИ ЦЕ ЖИТЬ І ЗАХИСТИ ДЛЯ ПОДЕЙ ТВОЇХ

«ВЧОРАШНІ» НАСТУПАЮТЬ
НА НАШ ПОГЛЯД

Піст

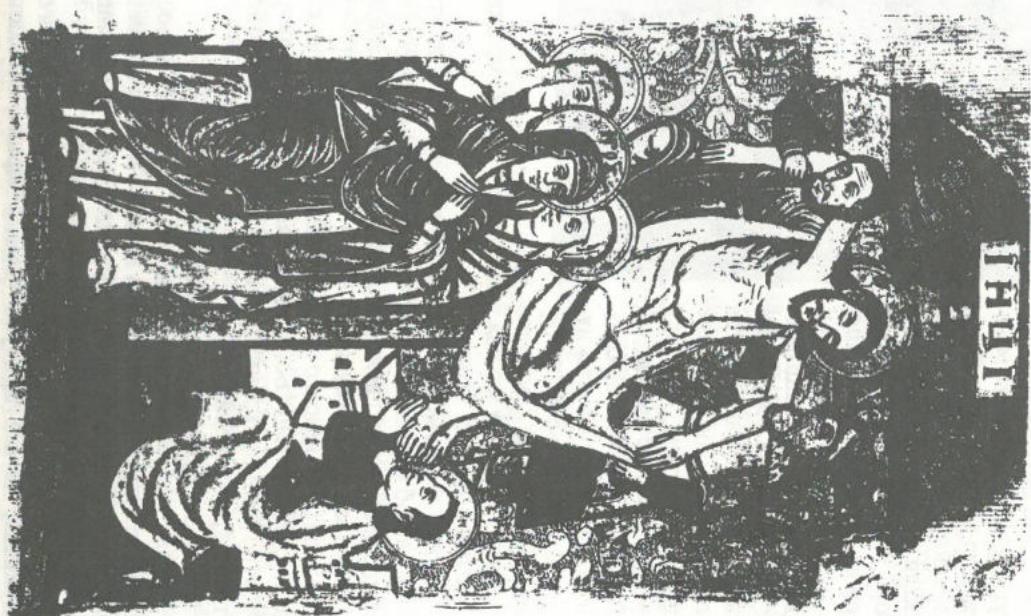
Слобода державного перевороту на Україні з кожним днем стає все очевиднішим. Реакція пішла у непривичканий зухвалий наступ на нашу незалежність. План на міністра оборони К. Морозова, похід «трудящихся» заводу «Арсенал» до Верховної Ради, погрози директорів заводів підняття робітників на страйк у деяких скідних обlastях і т. п.) катастрофічно складаються у суцільному ланцюгі добра продуманої та вміло керованої акції проти нашої незалежності, державності, демократії. Російськомовні регіони України, де відчувається сильний вплив Росії – традиційна опора комуністів: компартію відновили поглотив в Одесі, у Донецьку відновлюють комсомол. Левова частка однак впадає на Крим, де структури соціалістів-комуністів розбудовані парівні всіх міст. Стасунівня заборони компартії – драпор, що гуртує і відновлену славновісні парламентську «групу 239». Різдвяні парламентські канікули були позначені не першим, але відмінами куліарними батальйонами. Основна перемога – 20 січня Президія Верховної Ради таки скликала позачергову сесію. Мега-комуністів – «протиганти» через неї горе-вісний статут СНД та зняти «вето» на діяльність КПУ.

Протягом тих кількох січневих днів, ззовні тихі і непримітних, у Верховній Раді вирішувалася долі Держави: бути, чи не бути. Вірковий Раді вирішувалася долі Вірковика, то чи не буде звинувачений дияволом? – сказав слово: я згришив. Якщо ти сам не назвеш себе грішником, то чи не буде звинувачений дияволом? Вірковеди його і позбавили честі, бо вона полагає в тому, щоб звинувачувати. Чому не послушавши із тим; не сповідуєш гріха і не надолужуєш порушення, коли знаєш, що проти тебе є такий звинувач, який не буде мовчати? Ти згришив? Прийди в перку, скажи Богові: я згришив. Який це труд? Який тягар, як же зусилля? – сказав слово: я згришив. Якщо ти сам не назвеш себе грішником, то чи не буде звинувачений дияволом? Вірковеди його і позбавили честі, бо вона полагає в тому, щоб згинувати. Чому не послушавши із тим; не сповідуєш гріха і не надолужуєш порушення, коли знаєш, що проти тебе є такий звинувач, який не буде мовчати? Ти згришив? Прийди в перку, скажи Богові: я згришив. Крім цього іншого виду тебе не вима-

(Закінчення на 2 сторінці)

(Закінчення на 3 сторінці)

**Великопосне послання
Перемиського Владики
Кир Івана Мартиняка
Року Божого 1993**

І НІЦІ

Бажаю звернутися до Вас саме на початку Великого посту та поділитися вістями про події, якими живе наша Церква, щоб Ви як й інші орієнтувалися у її проблемах, а також хочу звернути увагу на деякі явища, які хвилюють пастирів Божої оточі та іщучі у спільні Доброго та Єдиного Пастиря Ісуса Христа, пригадати Вам про найважливіше питання, яке торкається нашого повернення у Великому пості та перемін життя.

Як знаєте з коротких повідомлень преси, радіо та телебачення перебуваючи у січні цього року в Альто-столицькій Столиці. Мій побут у Римі був зв'язаний з двома подіями у житті св. Церкви. 9 та 10 січня цього року був я репрезентантом Блаженнішого Мирослава Івана та Синоду нашої Церкви на великих моліннях, які проходили під проводом Святішого Отця у місті св. Францішка в Асізі.

Голова всіх європейських єпископатів, сотки єпископів, священиків, десятки тисяч вірних молилися за мир у Босні та Герцеговіні, а також за мир у Шлому святі.

Лучали всі європейські мови, в яких Папа з усіма присутнimi просили про мир у бувшій Югославії. Не забрали там молитви української мови, які також молилися за спокій на світі. 11 січня почався так званий візит аж ліміна – взяти до Апостольських порогів, довершуючий католицький єпископ раз на п'ять літ. Відвідує він гроба Апостолів Петра і Павла на знак спільноті і правильності віри. Здає звіт Святішому Отцю (Закінчення на 2 сторінці)

Ісус Христос постив сорок днів і сорок ночей. Євангелісти не пояснюють, чому Він піддався тим покутним практикам. Мабуть для сучасних читаців було це зрозуміле. Піст був всіма практикований, хоча Ісус Христос мав багато зауважень так до форм як і духа єврейських постів. Зрештою верхівка єреїв уважала Його за ліберала, який не чистився з канонами закону. Христос боровся з буквальними, лише зовнішніми релігійними практиками, хоча вкінці сам „дкорився їй“.

Маси! чимало прикладів, коли Він пояснює членістю посту. Мало цього, бував цього роду зло – каже Ісус – з яким можемо боротися пише постом і молитвою. Для Христа членістю посту була очевідна, але сильно підкреслювалася, щоб не робити його пише назовні, на показ або для самозадоволення.

Каже Ісус: «І ти ж, коли постиши, намагаєш свою голову й умий себе обличчя, щоб не показати людям, що ти постиши, але отжеї твоєму» (Мт. 6:17).

Що сталося з християнством під кінець ХХ ст.? Чому воно таке слабке, мало ефективне в боротьбі зі злом? Мабуть тому, що між іншими і практику посту зачистиво до пережитків минулих поколінь. А що за тим спідкує, повинна нехіт до боротьби зі злом духом. Бояжечнення має боротьба, якщо досить чистінний відстоток тих, які не мають діявола та і немає гріху. А коли немає гріху то навіць молитва або піст? Наслідки такого думання бачимо довкола.

Великий піст все ж таки кожного року пригадує нам ці призбути правди. Без молитви, милості і посту немає християнства. Без очищення, покуту немає спасіння. Тому заклик Ісуса Христя: «покояйтесь і вірте Євангелію» (Мк. 1,15) мові відомін пунатиме у Великому пості.

Великодосне послання

(Закінчення з 1 сторінки)

зі стану своєї єпархії, як теж відвідує інші римські конгрегації та уряди.

Вперше після оновлення Перемиської єпархії міг особисто говорити про все Конгрегації для Східних

як теж розповісти про все Конгрегації для Східних Церков. Переказав я усі інформації, які торкаються наїпі єпархії, що добре, як було нових церков, заснування нових парафій, висока присутність вірних на богослужбах, ревність наших душпастирів у праці. Ясно та чітко з'ясував я також це все, що нас болить, а саме відлучення нашої єпархії від Матеріної Церкви. Переказав усі документи, які вже були передані нашим Синодом. Мав я нагоду пояснити більше і ще доволини іншими заявами. В Апостольській Столиці отримав запевнення, що після періоду дискримінації і переследування з боку комуністичної влади, католицька спільнота у Польщі, яка належить до цього обряду, має тепер власного пострига і може вживатися повного свободою». Прощаючись зі мною, Папа сказав: «Прошу передати своїм бірним мій привіт і благословення».

Дорогі! І Перед Вами Великий піст, в якому ща Католицька Церква переживає свою внутрішню основу «метаного», стас перед Богом кожний з нас, вслукуючись слова пророка Ісаї: «Обмийтесь, становте чистими, усуньте з-пред моїх очей нікчемні вади вчинки, перестаньте чинити зло» (Іс. 1,16).

Стасмо перед Богом як однинці і як народ, а тих злех вчинків так багато. Попишаючись пияцтво в народі, ненависть, гнів і чвари, слабне молитва, розладаються родини, до молодих душ входить наркоманія, зіспустя, народ в Україні доторкнений великим гріхом абортив, майже мільйон річно. Це суспільні гріхи. «Перестаньте чинити зло» сказав пророк.

Всіх душпастирів прошу, щоб всходи добре провели реколекції, повінство, не на один день, одну науку але старанно, докладно по Божому, щоб кожний мав нададу до святої словці, глибокої молитви покаяння. Задохніться Вас теж сердечно, Брати і Сестри, брати участі у великоціни покаяннях. Всіх отців зробіть язиком правити у Великому пості наказані церковним правом богослужбення, щоб вірні брали в них участі, молилися, освячуvalися, а там, де правиться хресна дорога, претарде набоженство, заохочую брати в іншому участі. Слостеріаго, що там, де не правиться покаянних богослужбень в наших церквах, вірні дуть до інших, а священики пізніше нарікають. А є за що молитися і перепрошувати Господа. Покаяння зміниася на гріх, повертає Божу пастку, дає Боже синіество, тим, якого втратили.

«Коли б нації гріхи були як баєрінчиця, вони стають більшими як сніг, коли б мое кармазин червоні, стають як боєна» (Іс. 1,17). Як пише св. Павло: «єсі згришиши ісі в потребу жити лиски». Це, дорогі! Брати і Сестри, найграща свантевізація, яку ведеться у Христовий Церкві, але її почнасмо вид себе – «самоевангелізація», приймамо Його науку за свою із него стараємося жити як Божий народ. Божі діти.

Не може в часі покути і моління забракнути молитов про жертві страшного голodomору в Україні в 1932-33 рр., саме в цьому році минає 60 рік від смерті всьоми мільйонів синів і дочек українського народу. Хай в заупокійних параставах, панаахідах лунають наши молитви: Пом'яни Господи рабів твоїх, замучених голodomором, померлих у концтаборах і тюремах, на засланні. Звертаюся також до Вас юні пригоді, в цьому році минає 60 рік від великого здигнути напої молоду Львові «української молоді Христові», де сотні тисяч молодих з Галичини визнавало в присутності Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького свою віру і любов до Христа. Саме воно, учасники цих свяtkувань у Львові 1933 р. вибороли в наших часах Волю Церкви і Народу. Вид Бога брали силы, коли герпіли і пережили заслання. Кріпila їх віра і любов до напої Церкви, яка принесла стільки жертв, але все відана Богові і народові. Ця Церква і нині об'ємає Вас своєю любов'ю, вчити Вас гідно жити в повні християнським життям і науково Ісуса Христа, а Його наука є справдою і тільки вона дає повне життя людині в її дорозі до Бога.

Дорогі! моя залишаюся у тому святому часі Великодосне благословення. Господнє на Вас

«БЛАГОВІСТ» СТОР. 2

Незабутній святковий час ...

Цьогорічні Різдвяні свята у нас на Прикарпатті мали особливий та окремий настрій. Можливо і тому, що поруч вже вільна Україна, яка долає нелегкий шлях до повної незалежності. Можна зажерпнути нам трохи цієї духовності, якою сповнений наш великий народ. Це все переносяться і на наш ґрунт.

У Мокрому, подібно як і в інших українських селах нашого регіону, відчутний був у підлітків настрої вторинний різдвяний настрій. Господині метутилися при кухні, діти і підлітки готувалися до колядування. З повінням першої зірки всі засіли до Свят-вечеरі. Надворі гульяв сильний вітер, просфоророю, промовляючи: «Пріому тебе на коляду».

Першим з'їхались часник, а пізніше все інше. Під столом обов'язково спочиває в'язанка сіна. Істи можна усім лише з одної тарілки, а не піти з однієї чарки.

Описи всіх ломовників спільно колядують, в'яжуть ложки «шлоб корови не розбігнися» і так далі... Ці гарні наївчи збереглися досьогодні в Мокрому і люди стараються їх не забувати.

Після Свят-вече-рі тоді. 22 у новій Преображенській церкві відправлено Богослужбення. В церкві і надворі стоять гарно прикрашені ялинки, виднє новий іконостас (відреставрований).

Це було перше Різдво у новій церкві. Після відправи вилетіла у повітря випущена кимось «кона віват» червона ракета, яка повисла над пагорбами, освітлюючи дорогу, якою люди, поборюючи сильний вітер та ожеледицю, поверталися додому.

Рано-вранці о. Іван Пішка відправив різдвяне Богослуження, на яке прибуло чимало вірних, прихали скусди з Високан.

У цьому самому часі під мокряни, які утогочнюють, почали ходити «шлоб корови не розбігнися» із правовідомих предків. І де не поступиш, там іхні спіді. В інших лісів одиці дрімають видлегі часи величності, забутій час польвиг за волю і біль трагедії мов розлітіть Ісусове. З Христовим Різдвом може і народиться надія на кращі часи для нас, що залишилися на Українському Закарпатті.

В день Різдва Христового з самого ранку по селу Палазнам дадуть за відвидини гріші, дякують. Вечором почали ходити колядники. Одні виходили, а вже через п'ягодини приходили наступні. Дуже гарно настали до дверей, крутилися кольорова звізла.

Гарно підготувала дітей вчителька з Мокрого п. Мажена Ониканчі. Вони виступили в перші та на новоріній Маланці, яка цього року була дуже відмінна. До танцю грали «Святозарі» з Підгаїців, що на Тернопільщині. Із словом до зібраних виступив о. Мирон Михайлін, який, повертаючи з Кулінного до Краскова, скористався нагодою побути кілька хвилин з нашими учасниками забави.

У п'яницю «Святозарі» виступили в Мокрому з концертом. Зутили ластикові мелодії, Шевченкові річки, повстанські пісні.. Молоді і діти дуже підікликали собі щ мелодії і повторювали у ритм музики. Концерт закінчився відівнанням національного гіму.

* * *

Багато переживань принесло сяято Йордану. На

жаль, не всходи можна було одночасно похати і порівняти де і як воно відбувалося.

Шедрак зовсім подібний до Свят-ячора. Бранці о. Іван освятав воду на Ославі. По хатах знову ходили «плазники» і залипали вербові прутки на пастя господарям, віншували.

Було після зовсім темно, коли о. Іван і вірні почали Богослуження, під кінець якого посвячено воду на ріці. Над хоругвами повис жовтий серп місяця і яскравий різдвяний Юлітер. Відчутним було велике удуховання, блескіт свіч відбивався у воді.

Це було перше Водохрещення в історії Мокрого. Лел під натиском людей значно обнизився і деякі вірні добре перемостили взуття. Вертаючи до села, люди співали колядки. Село будилося з новим святковим днем.

Так скапалося, що брав я також участь у Йорданських святкуваннях в Устрицях Долішніх. Тут також вірше видіяни освячено воду на річці. Церква не могла помістити численно прибулих околичних вірних. Крім сего різдвяного, похід на ріку мав також велике пропагандистське значення. Згромадилися багато по-ляків, а поліція забезпечувала порядок на вулиці. На обличчях наших сусідів якось тим разом не видно було погорди чи легтожаження. Багато з них хрестялися, інші мали навіть слози в очах. Під час процесії видіяни з православною спільнотою, поширили на відправу відівнанням предків. І де не поступиш, там іхні спіді. Відівнання у Морокові, Загір'ї, Сандоці чи Туринському. Твориться нова історія нашого буття тут, на землі до Морокова. Слава про новонародженого Спаса рознеслась по наших українських церквах, з усім святынів зуваали слова проповідей.

Так було і у Гломі, і в Устрицах Долішніх. Тут також вірше видіяни освячено воду на річці. Церква не могла помістити численно прибулих околичних вірних. Крім сего різдвяного, похід на ріку мав також велике пропагандистське значення. Згромадилися багато по-ляків, а поліція забезпечувала порядок на вулиці. На обличчях наших сусідів якось тим разом не видно було погорди чи легтожаження. Багато з них хрестялися, інші мали навіть слози в очах. Під час процесії видіяни з православною спільнотою, поширили на відправу відівнанням предків. Ідею відівнанням предків на річку Ствіж вірні спільно зі світлими показав наш чудовий предвічний обряд.

На сам Йордан в устрицькій церкві спочила труна з останками коліпильного меліканія села Завадка біля Роленеки, який перед смертю мав бажання бути похороненим у рідному селі і у своєму обряді. Його тіло було тут привезене аж з Західної Польщі. Лайкоп дуже гарно відслужив святкову Літургію і спільно з вірними показав наш чудовий предвічний обряд.

На сам Йордан в устрицькій церкві спочила труна з останками коліпильного меліканія села Завадка біля Роленеки, який перед смертю мав бажання бути похороненим у рідному селі і у своєму обряді. Його тіло було тут привезене аж з Західної Польщі. Лайкоп дуже гарно відслужив святкову Літургію і спільно з вірними показав наш чудовий предвічний обряд.

А освячена вода, набрана до шляпок, освятили наші хати, зробити країними людей, мабуть повернє пам'ять про прадавні наші корені.

І так у всіх літочках церквах браталися люди у спільному переживанні. М.Г.

** * *

Святої Івана Золотоустого

(Закінчення з 1 сторінки)

Бесіда про покаяння

(Закінчення з 1 сторінки)

також. Божественне Писання велике: «говори же, щоб випроващатися» (Іс. 43,26): скажи гріх, щоб розірвіти гріх. Для цього не потрібні ні труд, ани багатослів'я, ні трохи, ани теж сюди до цього подібне: скажи слово, привчайся свій гріх і скажи: я згрішив ...

Проте се їнший підяг покаяння Який? Ошпакування гріха. Ти згрішив? - плач і очистися від гріха. Який же це гріх? Нічого більше не вимагаю від тебе крім шачу за гріхи. Не наказую тобі ні розділіть море, ани відічинають до пристані, ні подорожувати, ани відрахуються вдалку мандрівку, ні видавати гріши, ні теж нарахатися на бурені хвилі. Тоді що? Поплач над гріхом ...

Сце третій підяг покаяння. Показую тобі численні підяги покаяння, щоб рівновідності уможливити тобі спасіння. Який же це третій підяг? Смиренномудрість. Будь смиренномудрій, а розрішиши узи гріковні ...

«БЛАГОВІСТ» СТОР. 2

Незалежність України під загорозкою

(Закінчення з 1 сторінки)

(відмовившися реєстрування), не дали можливості почати сесію і замість неї розпочалося засідання депутатських комісій Верховної Ради з участю Президента та уряду України.

3. доловідко прем'єр-міністр Леонід Кучма. Він зумів вібити всі нападки «народних» депутатів, принагнав нагадати, що він вчасно попередував: потиршенні ситуації триватиме - ми зайшли в глухий кут, а тепер змушені повернутися, щоб іти далі. Тут бере на себе відповідальність за вихід з кризи.

Особливо наголосив український прем'єр на тому, що економічне чудо неможливе без духовного відродження нації. Кучма поспішався при цьому на приклад Кореї.

Окремо було сказано, що політичні сили, які, провокуючи людей, щоб мати з того власну вигоду, піднімають руку на напису Державу. «Мова йде про Зміну державного устрою, а така є безперспективною». Леонід Кучма вважає соціалізм найкращим устроєм, але для ... будівників. Правда, фразу для аргументації йому так і не дали виголосити. Мабуть це був крилатий вислів: «Хто хоче будувати соціалізм, хай вибере країну, якої йому не пікодя». Найбільше галасу чинили «чорвоні»...

Коли стало відомо, що Президент України не

підписав статуту СНД, парламентські бойці почали поступово втикати. Незалежність вистояла. Не вдалося і повалити перший, дійсно український уряд, КІТУ і дали стоять поза законом. Однак, до перемоги ще настою далеко: Міський документ залишається відкритим для підписання. Комунасти протягли цей бій і війшли, щоб готовуватися до наступних.

(За матеріалами газет «За вільну Україну», «Пост-Поступ», Львів.

* * *

А тим часом...

(чікаючи)

Згідно з розпорядженням Президії Верховної Ради України і постановою Кабінету міністрів Прикордонні війська розпочали прикордонно-митній контроль на кордонах з Республікою Білорусь та Російською Федерацією. З цією метою сформовано 6 загонів прикордонного контролю.

* * *

Цього року Львівський автобусний завод випустить першу партію тролейбусів. 50 машин пройдуть випробування на маршрутах міста.

У переддень Нового року здано до експлуатації першу чергу Апаратно-студійного комплексу телебачення України. Повністю комплекс стане до ладу в 1994 р.

* * *

25. грудня 1992 р. у Філософському виробничому об'єднанні «Море» завершилися бойові державні випробування під одного корабля ВМС України. Судно-амфібія «Донець» призначено для транспортування військової техніки. Воно здатне пересуватися по воді зі швидкістю 120 км/год. Подібного корабля не мають ні Великобританія, ні США. «Донець» - найбільший серед кораблів такого типу у світі.

Як виявилося, знамениті радянські космічні кораблі, «Буран» будувалися на Україні в Дніпропетровську. Тут же створювалися і ракети-носії. Недавно з космодрому Байконур відбувся запуск такої ракети з космічним кораблем «Союз». (До речі, директором Виробничого об'єднання, що випускає космічну техніку, був теперішній прем'єр Леонід Кучма).

* * *

У першій половині цього року українська армія отримає нові однострої, розроблені спеціально створеною комісією та Київським будівником моделей одягу. На затвердження Верховний Рада подано також матеріали відносно військової символіки, бойових нагород, знаків розрізнення, військових ритуалів і службових репертуарів військово-оркестрової служби.

* * *

Перший священик з'явився у шлагі соціально-психологічної служби Прикарпатського військового округу. Це настоятель Преображенської церкви у Львові, о. Володимир.

Збірки випливівок

о. Дмитра Блажейовського

Минулого року вийшли другом ліві збірки випливок о. л-ра Дмитра Блажейовського до випливання ікон на хоругвах та на стіні, випливки стихарів, обрусів до первин, портретів і інші. Одна зі збірок (четверга) поміщує усі нові взірці, друга - усі лотелер видані «Лаз-ів», у Дубнах, Полтавської області, буде випускається мікроавтобус «Сула», а в Старогостининові, Жмельницької області - середній автобус для сільської місцевості.

* * *

* * *

* * *

Минулого року в копальнях біля Кривого Рогу було видобуто 10 тонн золота. Готуються до розробки розвідани поклади цього металу в Закарпатській та Дніпропетровській областях.

* * *

* * *

* * *

На кінець лютого за одного американського долара на Україні платили 980 купонів. Для порівняння: долар у Росії коливав 593 рублі.

Під час візиту в Україну Прем'єр-міністра Польської Республіки, український прем'єр Л. Кучма зазнав, що вбачає в Польщі «партнера номер один».

Роздуми після

невдалого візиту

Під час візиту в Україну Прем'єр-міністра Польської Республіки, український прем'єр Л. Кучма зазнав, що вбачає в Польщі «партнера номер один».

... Факт залишається фактом: Ганна Сухолівська стала першим прем'єр-міністрам іноземної держави, який під час візиту до Києва не розмовив з Президентом України. Сама пані Сухолівська довідалася про планований візит Кравчука до Ізраїлю тиждень до україно-польських переговорів. Складається таке враження, ніби комусь було погрібно опустити ранг візиту з рівня офіційного до робочого.

Взагалі, скажети та кіптал візиту Ганни Сухолівської в Україну досконало лягають в основу типових англійських лекцій, де головні персонажі говорять щось одне, а думають зовсім інше.

Заступник міністра закордонних справ України Микола Макаревич сказав, що дипломатичні служби обидвох країн розглядали варіанти відвідин польським прем'єром кількох українських міст. Серед них були Львів і Житомир. Однак брак часу спонукав організаторів столяцію. Пан Макаревич нагадав, що й без перездів до інших міст візит був дуже наскічним (п. Сухолівська брала участь у восьми поважних зустрічах).

А тепер про те, що не сказав заступник міністра. Він не сказав і не міг сказати, що комусь було дуже вігідно не пустити польську делегацію в Галичину, щоб у поляків скапалося враження, будімто українські офіційні особи остергаються антипольських виступів львівських націоналістів. Він не міг цього сказати журналістові зі Львова, бо кожному львів'янинові побоювались антипольських виступів у польсько-українських стосунках, про які ще никто не говорить. Хоча досить легко здогадатися, що попсувати відносини двох сусідів держав між собою вигідно третій державі. Тій, який, на відміну від України, не треба створювати мережі зовнішньої розвідки на чужій території. Бо вона в неї давно є. То ж чи треба дивуватися з того, що перший візит прем'єра Польщі в Україну жоден незалежний експерт не назмілиться назвати вдалим?

(На основі «Поступу», «За вільну Україну» та власних спостережень подав

Ярослав Стажнів, Львів

о. л-ра Дмитра Блажейовського до випливання ікон на хоругвах та на стіні, випливки стихарів, обрусів до первин, портретів і інші. Одна зі збірок (четверга) поміщує усі нові взірці, друга - усі лотелер видані «Лаз-ів», у Дубнах, Полтавської області, буде випускається мікроавтобус «Сула», а в Старогостининові, Жмельницької області - середній автобус для сільської місцевості. Церкви, де тепер леже багато випливався. Випливані хоругви автора беруться в Українських катедральних соборах: у Монехені (Німеччина), Мельборні (Австралія), са. Юра у Львові, у Лорді (Франція) і в українській Центральній семінарії у Коломиї і Каневі. Більшу кількість ікон посливають також Кири Прашко, Кири Лостен, Митрополит Сулик, о. В. Прима, Сестри Служебниці.

Про творчість о. л-ра Дмитра Блажейовського зорганізував багато салося у київських журналах, між ін. у: «Образотворчому мистецтву», «Народний творчості та етнографії», «Вічній». У 1992 р. о. Д. Блажейовський зорганізував багато виставок хоругов та ікон і взорів на їх випливання. Відбулися вони у Римі, Львові, Тернополі, Івано-Франківську, Луцьку, Києві, Калеві, Миколаєві, Коломиї, Косові.

Ікона та репліка випливок, що були на виставці випливі з взірців, що є на пролах. Ціна 4-гої збірки - 20 ам. дол., спільно - 40 ам. дол. Поручена пошта - 6 ам. дол. Збірки під можна придбати в українських книгарнях або у автора. Звертаючись до автора слід раніше надіслати чека: на покриття цін збірок і коштів перевезли.

Адреса автора:

Rev. Dmytro Blazejowskyj
via G. Stanchi 7/10
00152 Roma, Italia

Виставка 1990 р. в Укр. Центр. семінарії св. Йосафата у Римі

ІІІ світовий з'їзд

українського вчительства

Згідно з договором підписаним Міністерством Освіти України і Українською Спілкою Професійних Учителів у серпні минулого року в Києві - спільно підготовлюється ІІІ світовий з'їзд українського вчительства, який відбудеться у дні 20-22 серпня 1993 р. у Києві (два попередні з'їди проходили у Філадельфії США). Тема з'їзду: «Українська освіта у світі».

УСТУ буде заступлена своїми відпливами з України, СПА, Канади, Польщі, Бразилії, Румунії, Литви і Словаччини. Схида лінія спілкується організована Міністерством Освіти України. Західна Європа і Австралія не є членами УСТУ, але надімось, що до з'їзду вони поповнять наші ряди.

ІІІ з'їзд УСТУ буде рішати важливі справи, відповідно до залежності доля нашого школництва в Україні і діаспорі (східні і західні).

Готуємося всі до великого з'їзду. Усіх вчителів закликаємо виступати у члені УСТУ.

Українську громаду просимо про моральну і матеріальну підтримку. Кожен учасник сам покриває копії подорожні до Києва. Точніші інформації будуть подаватися в українській пресі.

секретар УСТУ Анна Барон

голова УСТУ Зиновій Квіт

Філадельфія, США

ТОЛОСМОЛІДІ

Бог не є засобом а метою

Про факт, що в житті молодої людини замало часу присячено молитви внутрішньому зосередженні, всім відомо. Знамо і стоймо на своїх позиціях, не вимагаючи від себе нікого прояву активності.

Останній тиждень зимових канікул для кільканадцяти молодих людей пройшов під знаком поприрення

без їхньої участі. Одна займалася роботого зі Святым присячено молитви внутрішньому зосередженні, всім Письмом, друга розглядала проблеми молодої людини. Наслідки праці в кружках ми передставляли на спільніх вечорах. Тут пояснювали свої позиції і додали до порозуміння, часто завдяки мудрим словам отців.

(Пс. 136, С. Руданський, 21 березня 1858 р.)

релігійного знання, а передусім внутрішньою підбудовою. На згаді активної релігійної молоді у Гуркові-Главецькому через подінні молитви безуспішні роздуми, бурхливі дискусії та взаємні спілкування по-одиноких учасників, ми, молоді люди змогли побачити велику прогаданну, яка ділить нас від правдивого, другого християнського життя.

На початку треба було через спільне пізнання злікувати бар'єр браку «довір'я», несміливості, пілозрілості, які, треба відзначити, скогодні пригаманні не тільки молоді людини. Дискусії не в'язалися в одну пістіть. По дорозі до якогось висновку з'являлися різні проблеми. Треба було більшого взаємного зрозуміння між ведучими отцями Василіянами і пітомцями, а рівнем знання і поглядами молоді. Через якийсь час дискусія набрала барви, навіть, а може передусім, форми суперечок. Тоді ведучі разом з молодю пішли рішення поділити всіх на дві групи, які мали працювати

з ночами скороченими дискусіями, а також співом, до краю втомили учасників. Але все ж таки відчувається недостат і з'явилася нові питання. Здавалось, що тепер, коли вже всі можемо договоритися, коли голови відкрили на науку і думання, треба хоч кілька днів розмов.

Самі слова «Бог», «релігія», «молитва», «блобов» набрали нового значення. Не цього вживаного привично, але без зовнішньої преси під назвою «кієвоція», варгості глибокого зrozумілого значення. На-ступного варгостного риско зустрічі було напе зрозуміння, що релігія не є на наші походи потреби, що Бог не є засобом, а метою. Появилася надія, що саме цього роду зустрічі релігійного характеру знайдуть насідників.

Петро Шостак

Сарепта на Словаччині

Чергова «Сарепта» і ще один крок ближче Бога. Таким ствердженям можна загальто окреслити зустріч у Попраді, але це не все. Те, що лежі з нас, а може всі, там перекли і побачили не можна описати, Невелике місто Попрад на Словаччині, положене на висоті 700 м над р. М., лише 10 км від Татр Високих. Там, в гостинній хаті Сестер Служебниць, протягом

тижня (28.01.-5.02.1993 р.) мали ми змогу вести дискусії на тему релігії: людина – Бог – людина, а передусім віднайти суть християнства. Була це нагода, щоб усідомити собі наші обов'язки су�탕и Бога і потримування обітниць.

Метою «Сарепти» було між іншими відкриття на-молитви, дискусії та цирі розмови, але було щось, що допомагало віднайти спокій серця, а саме атмосфера гір, мандрівки по них.

Сили на горі, на висоті понад 2000 м над р. М., і див-лячися довкола, всіcoli видно діло рук Божих, а серде напов-ніється лівним теплом і зразу відчувається присутність і близькість Того, який це все створив на свою славу. Ці відчуття залишилися в мене донині і при кожній нагоді ми-моволі повертають.

Перебуваючи на «Сарепті», мали ми також можливість за-хоплюватися мальовничими краєвидами, вишобувати свої сили на неперегратих шляхах. Всім бажаючим наповнити серде Божим миром подається до відома, що сарептинські зустрічі проходять раз у місяць у різних містах Польщі. При-буваєте всі, щоб віднайти себе у контакті з Богом.

Дещо про творця співомовок

«Шасливий будь, хто сам відплатить

Хто й вани діти розпоє,

I зо сміхом без серця, жадаю

О першій каміні розб'є».

(Закінчення на 5 сторінці)

Степан Руданський один з талановитих поетів – різночинців 60-тих років ХІХ ст. Керований на початку поглядами батька-священика, закінчив Шаргородську діловну школу. Виконуючи волю батька, поступив у Кам'янець-Подільську діловну семінарію, в якій-то доконав перших літературних спроб у жанрі – балади. Передсобою мав чимало відомих літературних зразків (Левко Бровиковський, Тарас Шевченко), але працював вин вивити власну творчу індивідуальність. Сюжет його балад оснований на фольклорі та порушує проблему непасливого кохання, розлучення, трагічної смерті.

Після закінчення семінарії, вступивши в семінарію Медико-хірургичну академію. Різнича поглядів між Степаном а його батьком так загострилася, що батько відмовився подавати синонім будь-яку матеріальну допомогу, не згадуючи вже про те, що у дитинстві забороняв говорити українською мовою.

Шість років студій у Петербурзі виплинуло на становлення Степана до життя, що очевидно знайшло відзеркалення в його творчості. Саме там почав він писати присліди. Руданський не знає, що цей період буде в його житті найактивнішим. У Петербурзі бачив соціальні контрасти між бідними а баатами. Сам, до речі, міцно переживав свою важку матеріальну ситуацію. Ось фрагмент автобіографічної поезії:

«А у хаті на постелі
У сурдумі і плачу
Сиють студент медицини
Другий місяц без борику».

«Студент»

У своїй поезії виявив також антиприносницькі погляди. Лише герой поезії Руданського, кріпаки, розуміє, що кріпосне право – це велике зло, яке взагалі не повинно існувати, але не усвідомлюють собі необхідності боротьби проти своїх гнобителів. Багато українських поетів, письменників, а в цьому Руданський, репрезентували погляди поневоленого народу, а кріпаччину вважали, як ганебний інститут, який становить основну бар'єру, в якому не допускається існувати. Любов поета до народу, його прагнення до громадсько-корисної праці яскраво відображене в одному з найбільш популярних його віршів – «Гей бики!».

У цьому творі закликає до боротьби з «буб'янами», що засмічують «батьківське поле», до активної культурно-освітньої праці на користь народу. Висловлює також сподівання на світле майбутнє, коли проросте під праці і «обіле золотом поїзд». Думки Руданського знайшли прихильників серед активної молоді.

Слід звернути увагу на поезію інтимного характеру, яка в цілості наслідена почуттями самотності і туї. Степан Руданський був людиною чутливою і з великою душевними терпіннями сприймав життєві невдачі. Особливо вразило його перше непасливе кохання. Вибранка серця Степана – Марія Княгиняка, вийшла заміж за іншого. Тому його «шлаucha лірика» зворує читача. Переважають у цих «ільозах» настрої безнадії.

Степан Руданський – це також творець нового літературного жанру званого співомовками. Про особливість співомовок так писав Іван Франко: «Найрізноманітніші і зарядом найбільш народним явища Руданський у своїх «співомовках», в тих коротких епічних анекдотах, кожний стоже зважити з усім народної мови, жасливість, простота бис-лобу, делкатний гумор».

У співомовках Руданський наслідається з усіх верств українського суспільства. Верхівку зображує як людей без честі і совісті, поминаючи вже їхню дурність. З черги прості люди наділені розумом і завжди у моральному відповінні стоять вище своїх гнобителів. Дуже добре видно це у таких творах як «Добре тор-

Дещо про творця співомовок

(Закінчення з 4 сторінки)

Результати конкурсу

Великий піст дорогою до Воскресіння

тувались», «Нечорадни», «Пан Іван в дозорі». Проста подина в їхніх творах є позитивним героем, яка винесеть перемогу в кожній ситуації. І так у співомовці «Баба в церкви» герой буде в церкви, ліпши санчики всім сягти, але не поминає і чортя. На її думку «треба всходи приступати мати».

Саркастично ставиться Руданський до попів, колондзя, рабинів. Викриває в них такі риси, про які голосно тоді не говорилося. Гуморист не бойтися голосно смітися з іншого «невинного» життя:

«A слу слією тає on та?

— О, засіїди, пане!

Хоч тає часом пійт'є,

Що й рівно не стане,

(...) А все тає чи ту миу

Слією біфіровале».

(«Небожний кольондз»)

Поет зображує духовних як людей які також мають свої слабості. Ось, наприклад, співомовка — «Словідъ». Під час словів ведеться розмова між отцем і дівчиною:

— «Я ще здавна тебе люблю! —

Пін та туркоче...

Молодича і собі каже:

— А я вас, паночче! —».

Аnekdoti на духовних є досить ющенливі та іронічні, зреїшого це торкається також інших верств і національностей. Руданський насміхається, наприклад з влачі шиганів у мініаторі «Шиган з хроном», де зображені постать шигана, який на ярмарку за одину копійку купив хрону, але не передбачив, що важко буде ним заспокоїти голод:

«Плачте, очі касіні,
Шоб побільжалі...
Также ж бачили солі,
Що ви купували!...»

У співомовці «Шиган з конем» зображені шигани, якій за всіку піну хоче продати коня:

«Що коника, то коника!

А щоб яzik малा,

То вона б вак, добреі люди,

Всю правду сказала! (...)

Купиця якнісь ту конину,

Дома оглядзе...

Коли гангує, вона спараді

Язика немає».

З уст народу Руданський збирав найскравіші, гумористичні приповістки. Його досконалі літературні обробки зробила їх оригінальною поезією.

С. Руданський в українській літературі поєднав визначне місце як незвичайний поет, творець нового поетичного жанру — сатиричних гуморесок-співомовок, якій також присвятили пісня в літературі українського народу після творів Тараса Шевченка і Марка Вовчка.

Дорога Шупер

Хто то, хлопче, був Тарас?

Хто то, хлопче, був Тарас?
— Це поет бездолівих мас.

Це співець і наш Кобзар,

В серці мав любові жар.

Що такого він зробив?

— Українку полюбив!

І за те пішов в кайдани,

Щоб терпти муки й рани.

Що за це йому дамо?

— Серце маленьких все тепло!

Ум розважний, пильні руки,

Що так прагнуть до науки.

Це найкраща нагорода.

Уляна Кравченко

ДІДЯМ

Великий піст дорогою до Воскресіння

Дорогі Діди! Цього року 1 березня у нашій Церкві починається час посаги і покаяння. Називаємо його Великим постом. З цеї нагоди поставила я дітям декілька питань про те, що вони розуміють, коли говориться про піст. Ось декілі з відповідей:

«Для мене піст не має жодного значення, тому що не можна слухати голосної музики. Марга і Кася подають мотиви пісні зрешень: «Піст є жертва подей ім'я». Не можу також слухати магнітофону, тому що є злословінні».

Для однадцятирічного Павла постити, значить не істи м'яса і не ходити на дискотеку. Марко доповінос, що не можна слухати голосної музики. Марга і Кася подають мотиви пісні зрешень: «Піст є жертва подей для Бога, які віддав за нас на смерть свого Сина Ісуса Христа». Божена підказує, що це одна з форм напої посвяти Богові. Для малої Алли піст означає постися, у якому треба зробитися телбачення, м'ясник, а навіть молочних страв. Хтось інший зауважує, що постити, значить чинити волю Христу, а остання з моїх співрозмовниць пікаво доповнила: «Піст є часом молитви і духовного витишення. Тоді ограничується пістом».

Я бачу, серед цих різних відповідей ваших друзів переважає думка, що піст є часом бильших, або менших зрешень.

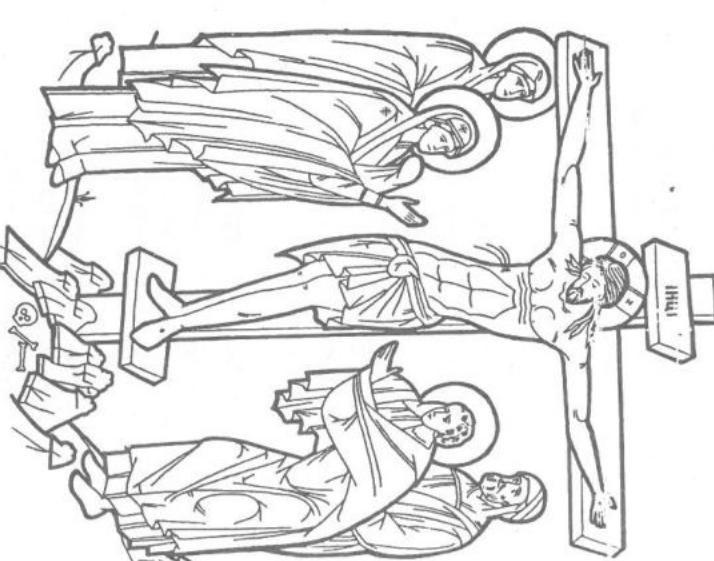
А звідки взялася Великий піст?

Після Вознесіння Ісуса Христа, перші християни збиралися кожної неділі на сильну Святої Хрестової Євхаристії. Напа неділна Літургія до сьогодні дуже промовисто зберегла сенс Великодня. Це таину кожноразово оспішує у восьми чергових гласах. Сам Великдень у першій Церкві був найбільшим святом. Християни співали його замість єврейської Пасхи. Вони скоро зрозуміли, що до такого величавого свята слід підготуватися якнайкраще.

У П.ст. як підготовку до Великодня назначено дводенний піст. Цей час протягом століть продовжується. Важе у П.ст. триває він цілий тиждень. У IV ст. встановлено 40-денний піст на пам'ять Ісусового посту на пустині.

Тут мусимо зробити малу поправку. Піст є потребний всім. Є він своєрідного школого, до якої повинен записатися кожен християнин, дорослий і дитина. Кожного разу маємо переглянути своє життя і змінити його в міру своїх можливостей. Піст є даром Бога для кожного, щоб щодня намагатися ставати новою людиною. Христос воскрес для кожного з нас і його воскресіння, тобто побіда Добра над Злом має кожного разу здійснюватися у кожному з нас.

с. Романа СНДМ

Господи, поможи мені дійти до Воскресіння.
Господи, поможи мені бути вірним під час
Подорожі.
Господи, поможи мені під час цієї Подорожі Великого посту.

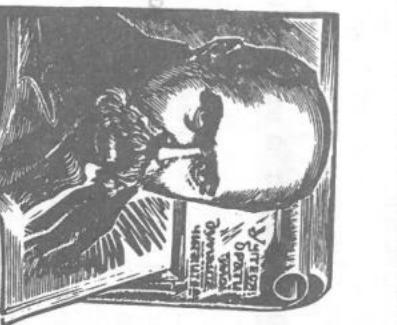
З парохіальних літописів

Валч

Кумінадієго трагічних років II світової війни і двох повоєнних була для українців, громадян Польщі, злочинна акція виселення. Злочина не лише з огляду на методи її проведення, депортациою і арешти, чи належністю депортованих найгрипами приміщеннями і землею. Більш суттєвим тут, як здається, факт брутального і грубого розірвання склонових сімейних чи міжусімських з'язків, факти знищення нальбань цілих поколінь. І якіші факти засуду і приречення на поступуву асиміляцію.

Українців розселених в північно-західних регіонах Польщі, було за офіційними джерелами 150 тисяч. Більш 30 тис. із них олінінкося в копалинському воводстві. У повіті Валч, який до 1975 р. входив у склад цього воводства, прийшлося жити 647 українським сім'ям, тобто майже 2700 особам. Переселено їх зі земельного 3 кількох сіл чесанівського повіту, в тому з Любомінського, з Любомінського Старого (для них акція «Вісіна» почалася 28 червня 1947 р.). Крім них в окрузі Валча перевезено також українців з інших регіонів, в тому числі з пільського повіту. Хоча поспіхом адміністрації, які залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім

Поклін Тобі Гарасе

Поклін Тобі, віщий Кобзарю,
Від нас, українських діточок,
За все, що лишив Ти нам в дарі,
За Твої пертини думок.

Ти розсвітив нам шлях тернистий,
Навчив любити Україну.
Могутнім словом преречистим,
Злучив братів в одну родину.

І хоч паде тяжкий на нас тигар
Ворожого обуха,
Нікто не в силі вбити духа.

І хоч нас тисячі плягло,
На полі бою, полі стави,
Нові ради творили ми,
Нас не лякали кров, ні рани.

Ми віримо, що прийде час
Відплат за кривди всі болючі,
Тажкі окови спадуть з нас,
Зрадіють знов Дніпрові кручи.

Тоді Тебе ми привітаєм,
Ген, там під Каневом, у полі,
Веселу пісню заспіваєм,
Велику пісню Слави, Волї!

М. Доскоч, Пененжно

Чо відкрити нової греко-католицької парохи у Валчі

чо довелось жати українцям аж до 1959 р. Першим парохом цієї станиці був покійний о. Теодор Марків, який працював тут аж до своєї смерті - 3 серпня 1974 р.

Від 22 листопада 1974 р. душпастирем призначено капітулі греко-католицької спархії в Переяславі. Служив він своїм вірним до смерті - 2 вересня 1983 р.

Через два роки велика пароха не мала постійного душпастиря. Духовні послуги сконцентрувались на після смерті о. Б. Галушка (га отці з Колобжега. Слід однак вказати на те, що вакант пароха у Валчу спричинився до дезорганізації духовного життя і в тих парафіях, з яких почалася згадані отці. Фінансно просто не було можливим відслухати хоч би недільну Літургію у всіх 10 відсotків мешканців даної громади, на Валеччині які засіли з пільського новуту. Хоча поспіхом адміністрації, які залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Що ж залишили ці люди на старих місцях? Крім землі, католицьких приміщень, залізничної лінії залізниці та шосе, на Валеччині склалася дещо по-іншому. Іх поселено в селях: Русівсько, Волові Ліси, Полово, Були, Синіве, Надажине. В місцях тих українці були в більшості.

Наші на острів

(Закінчення з 1 сторінки)

делегати з окремих осередків з'їжджаються, щоб вибрати нове правління та спільно вирішити, над якими проблемами в даній час працювати та яку вибрати дорогу, щоб згуртувати якомого найбільше української молоді та протиставитися асиміляції з англійським середовищем. Звернута увагу молодих людей на їхню національну свідомість здається сьогодні найважливішим завданням організації, тому що в іншому випадку, коли наприклад забраке націску з боку батьків, молодь відходить від свого середовища.

В Англії виростає вже четверта генерація українців і факт, що в основній мір вона не затратилася, завдає між іншими властивий пралі СУМ-у. Найгірша проблема з мовою. Влаштування в розмовах поміж собою виникаєть англійської і трудно від них почути українську, яка здається їм не конечно до життя потребного.

Як одним з головних завдань СУМ ставить перед собою усвідомленчий та політичний вплив молоді. Особливо наслідки цієї діяльності помітні були в минулому, коли-то організовано перед совітськими послами демонстрації в обороні українських лесівництв,

Начиння мови че одно з головних завдань молодіжної організації.

збирало гроши на всього роду мітингах і конференціях з метою допомогти незалежний пропагандистський, публістичний та іншим діяльностям на Україні, в Польщі та інших країнах комуністичного табору. По чотири роки СУМ організує світовий злет, в якому беруть участь сумніві з різних країн. В минулому Українами з'їзд бували ті, де відбувалися світові олімпійські ігри – створювалася отже нагода замінити перед світом українську приступність. Не відбувся лише з'їзд в 1980 році в Москві, з огляду на те, що всім відомо. Особливе значення мав злет в 1988 році в Римі, коли-то святкували ми 1000-ліття хрещення України.

Світові злети мають передусім інтегруюче значення, коли-то українська молодь з різник закутків Землі

пізнає себе, координує діяльність та починає усвідомлювати свое значення як світової організації. У Англії мимохід творю паралелі з нашим в Польщі ідоходжу висновків, що варто з цього двіділу скористати. Передусім з організаційного. Не мають вони проблеми з будинками і матеріальним забезпеченням, мають натомість клопоти з членством і молоддю. Ситуація досить сумна, коли увічні просторі залишаються пустими, а молодь відходить від Українських клубів заповнюючи у більшості люди, які народилися ще у довоєнні Україні чи Польщі. Щоб і нам не похлопти, треба вже сьогодні думати, що буде з кількох, кільканадцять років.

В недавно зустрічаючись з друзями в манчестерській греко-католицькій церкви. Тут також (а може передусім) переважає старшина. Священикові досить важко пояснити цей стан. Анализуючи ситуацію дохідно спільноти висновку, що один відход молоді від Церкви в першу чергу спричинений життям, в якому на перші місця ставиться матеріальне добро, а пізніше душевне і громадське. Сумнє це, але дійсне і, що може для нас в Польщі сьогодні дуже важне, також можливе в нас через кілька років.

У певний мірі церква і недільна Служба Божа є місцем, де можна зустрітися зі знайомими і домовитися на вечір.

З відлодом Лепким (до речі діаметрально протилежними до менника Богдана Лепкого), колишнім емігрантом з Югославії, домовившися відвідати кладовище, де українська громада має свою ділянку іде в останню дорого вибираються наші побратими, яким доля визначила жити на чужині.

Кладовище – «Мостон» – в основному подібне до сучасних англійських, але відрізняють їхні українські написи, окремої архітектури надгробні пам'ятники і хрести та національна символіка. Не говоримо, бо місце надто сумне. В дужі появляється лише рефлексія про неминучість певних подій і про те, щоб пройти своє життя з гідністю.

Серед старших членів громади дуже жива тута за краєм літина. Шоправда некасє ще масових повернень (і навряд чи вони будуть), але все-таки легко вирішив повернути на Україну на постійно. Нагомість великого популяризатора відпішеться літак Манчестер-Львів, чартер, який везе дідуся з внуками до вімряної батьківщини. Враження, привезені звідтам, різni, але факт залишається фактом – діаспора шукає контакту з материком і не тільки на сентиментальному рівні. Появилися вже перші українські бізнесмени, що хочуть з Україною ділових контактів.

Дерев'яний куферок

Надмогильний пам'ятник на могилі Петра Дністровського – багато-літнього організатора місцевого життя у Манчестері.

зімною, майже земляком, просить повідомити про себе та передати гаряче вітання другові з літина, доля якому наказали оселитися в Кендзжині на польському Шльонську. Дерев'яна скринька віднайшла після 53 літ.

Життя, Церква, Мостон

Спостерігаючи за житям наших побратимів і доходжу висновків, що варто з цього двіділу скористати. Передусім з організаційного. Не мають вони проблеми з будинками і матеріальним забезпеченням, мають натомість клопоти з членством і молоддю. Ситуація досить сумна, коли увічні просторі залишаються пустими, а молодь відходить від Українських клубів заповнюючи у більшості люди, які народилися ще у довоєнні Україні чи Польщі. Щоб і нам не похлопти, треба вже сьогодні думати, що буде з кількох, кільканадцять років.

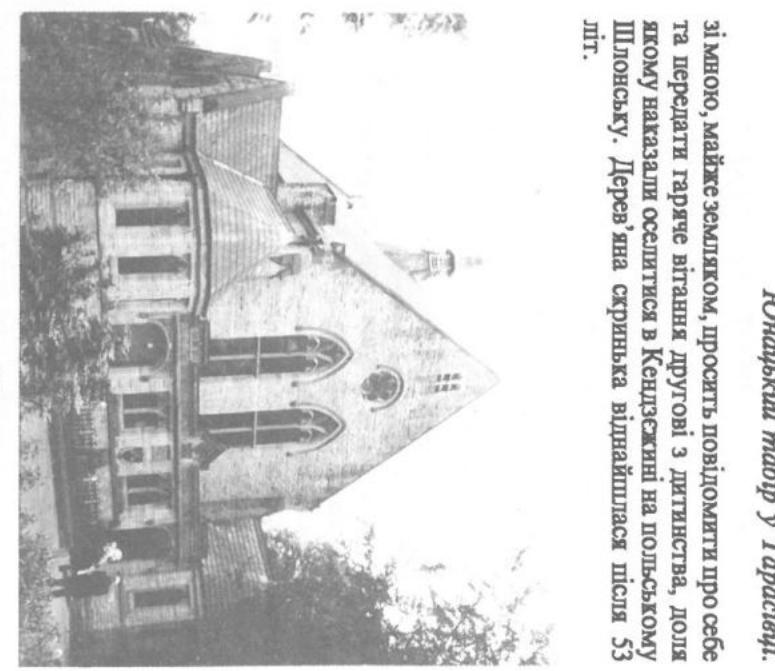
В недавно зустрічаючись з друзями в манчестерській греко-католицькій церкви. Тут також (а може передусім) переважає старшина. Священикові досить важко пояснити цей стан. Анализуючи ситуацію дохідно спільноти висновку, що один відход молоді від Церкви в першу чергу спричинений життям, в якому на перші місця ставиться матеріальне добро, а пізніше душевне і громадське. Сумнє це, але дійсне і, що можливе в нас в Польщі сьогодні дуже важне, також можливе в нас через кілька років.

У певний мірі церква і недільна Служба Божа є місцем, де можна зустрітися зі знайомими і домовитися на вечір.

З відлодом Лепким (до речі діаметрально протилежними до менника Богдана Лепкого), колишнім емігрантом з Югославії, домовившися відвідати кладовище, де українська громада має свою ділянку іде в останню дорого вибираються наші побратими, яким доля визначила жити на чужині.

Кладовище – «Мостон» – в основному подібне до сучасних англійських, але відрізняють їхні українські написи, окремої архітектури надгробні пам'ятники і хрести та національна символіка. Не говоримо, бо місце надто сумне. В дужі появляється лише рефлексія про неминучість певних подій і про те, щоб пройти своє життя з гідністю.

Серед старших членів громади дуже жива тута за краєм літина. Шоправда некасє ще масових повернень (і навряд чи вони будуть), але все-таки легко вирішив повернути на Україну на постійно. Нагомість великого популяризатора відпішеться літак Манчестер-Львів, чартер, який везе дідуся з внуками до вімряної батьківщини. Враження, привезені звідтам, різni, але факт залишається фактом – діаспора шукає контакту з материком і не тільки на сентиментальному рівні. Появилися вже перші українські бізнесмени, що хочуть з Україною ділових контактів.

Манчестерська церква.

Українець діастори проїшов неїмовірно складну життєву дорогу. Сьогодні, з перспективи років, аж не вірються, скільки злідів прожили ті, дола яким визначила жити за Великою Водою. Однак вистояли і сьогодні, коли відкрилася для нас ізolation завіса», на власні вічі бачимо йнші героїзм у праці для мети, якій на ім'я Україна. Досконало відзеркалене це в еміграційній літературі. Тиульний герой повісті «Пригоди Марка Чубатого» відомого і в нас Олекси Воропая, зазнавши переслідувань під совітами, опиняється на Закоді. Його пригоди це життєві шляхи нашої західної діаспори.

Богдан Тхір

*Чуєши брате мій, товаришу мій,
Відлітала ти зім'єю від землі твоїї.*

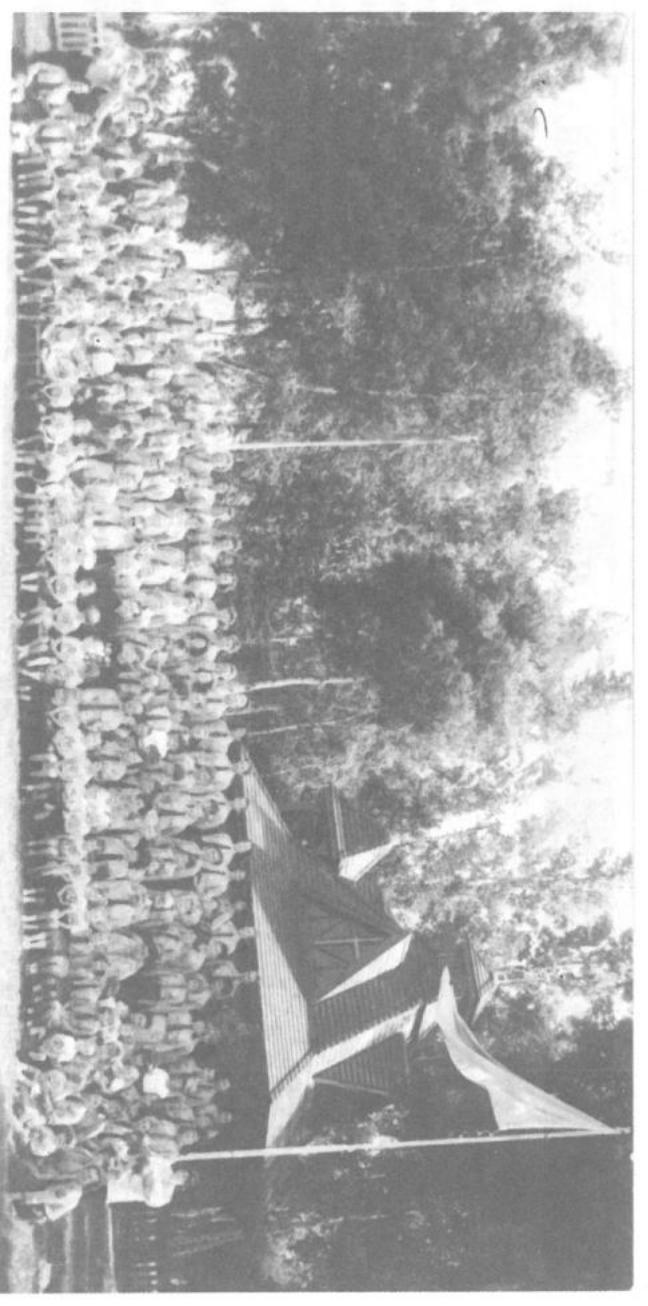
*Кличути кру, кру, кру, в чужині умру,
Заки море перелечу крилонько зітру.*

Богдан Лепкий

**У ВИДАВНИЦТВІ «БЛАГОВІСТ»
ПОЯВИВСЯ
ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
на 1993 рік.**

Бажаючі можуть придбати його безпосередньо у редакції.

Ціна одного примірника 36 тис. зл.
До дні календаря треба дорахувати копії поштової пересилки – 6 тис. зл.

Юнацький табір у Тарасії.

На тижневику «Українська Думка», де раз в місяці вийдається для неї одна сторінка. Найвидимішим однак проявом діяльності англійської ланки організації є Тарасівка, якою молодь офіційно опікуються і проглядом року організує абсолютно співчасником кількох імпрез, що зромаляють сотні українців. Наїважливішими з них, звичайно, залишаються Здиг, юнацький з'їзд, святий герой літні табори вересневий ярмарок.

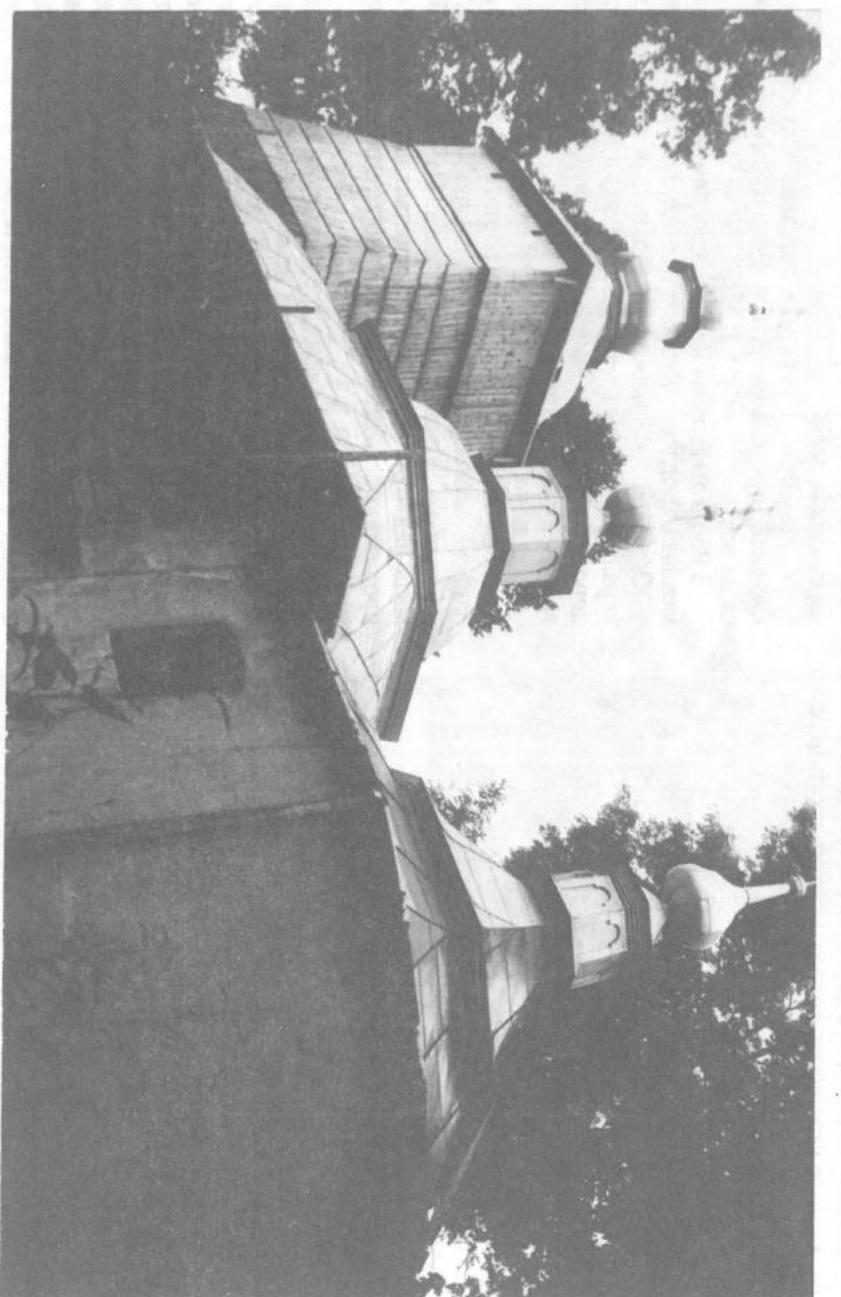
Анкета

1. Де респондент мешкає:
 - а) місто,
 - б) село.
2. Стать респондента:
 - а) жінка,
 - б) чоловік.
3. Вік:
 - а) до 18 рік,
 - б) 18 – 35,
 - в) 35 – 50,
 - г) понад 50 рік.
4. Освіта:
 - а) початкова,
 - б) середня,
 - в) вища.
5. Професія:
6. Від коли респондент читає «Благовіст»:
 - а) від початку існування газети,
 - б) від місяців.
7. Як часто читас газету:
 - а) систематично,
 - б) час до часу.
8. В який спосіб респондент отримує газету:
 - а) передплата,
 - б) від місяців.
9. Який доступ до газети:
 - а) свободний,
 - б) утруднений.
10. Які теми, порушені на сторінках газети найбільше цікавлять:
 - а) богословська,
 - б) інформації та репортажі на актуальні теми:
 - 1) в Польщі,
 - 2) на Україні,
 - 3) у діаспорі.
11. Яку тематику можна поділити, а яку обмежити:
12. Яка з постійних підзаголовок найкраще редактується:
 - а) коментар,
 - б) фото з минулого,
 - в) з глибини небуття,
 - г) «Голос молоді»,
 - д) «Дітям»,
 - ж) парофільні літописи.
13. Які матеріали найліквальніше читають:
 - а) короткі, до одної шпалти,
 - б) поширені.
14. Матеріали яких авторів найкраще читаються (просимо назвати прізвища авторів):
15. Якіх матеріалів респондентові бракує на сторінках місця життя:
16. Чи побоачеться технічне оформлення:
 - а) так,
 - б) ні,
 - в) не цікавить мене.
17. Загальні зауваження
18. Ім'я, прізвище, місцевість (до відома редакції – якщо респондент не бажає, можна не писати):

Дякуємо!
На пресфонд «Благовіст» пожертвую склали:
о. Дарій Вовк (Старіард Шеп.) 200 тис. зл.
о. Миграт М. Матичак (Лондон) 136 ам. дол.
Володимир Лижечка (Катовіце) 300 тис. зл.

БЛАГОВІСТ - суспільно-релігійний місцяник. Видає Українська Католицька Церква у Польщі. Редактор колегія: о. Юліан Гармашев - технічна редакція.

Погляди авторів публікацій не завжди складаються з точкою зору редакції.
Матеріалів не замовлені не відповідаю. В опрівданіх випадках застерігаюмо собі право виправити і скорочувати авторські тексти. Матеріали до публікації просимо вислати у машинописах, або у чітких рукописах.

Церква в Хиршіві.

Щоб переказати прийдешнім

1. Де респондент мешкає:
 - а) місто,
 - б) село.
2. Стать респондента:
 - а) жінка,
 - б) чоловік.
3. Вік:
 - а) до 18 рік,
 - б) 18 – 35,
 - в) 35 – 50,
 - г) понад 50 рік.
4. Освіта:
 - а) початкова,
 - б) середня,
 - в) вища.
5. Професія:
6. Від коли респондент читає «Благовіст»:
 - а) від початку існування газети,
 - б) від місяців.
7. Як часто читас газету:
 - а) систематично,
 - б) час до часу.
8. В який спосіб респондент отримує газету:
 - а) передплата,
 - б) від місяців.
9. Який доступ до газети:
 - а) свободний,
 - б) утруднений.
10. Які теми, порушені на сторінках газети найбільше цікавлять:
 - а) богословська,
 - б) інформації та репортажі на актуальні теми:
 - 1) в Польщі,
 - 2) на Україні,
 - 3) у діаспорі.
11. Яку тематику можна поділити, а яку обмежити:
12. Яка з постійних підзаголовок найкраще редактується:
 - а) коментар,
 - б) фото з минулого,
 - в) з глибини небуття,
 - г) «Голос молоді»,
 - д) «Дітям»,
 - ж) парофільні літописи.
13. Які матеріали найліквальніше читають:
 - а) короткі, до одної шпалти,
 - б) поширені.
14. Матеріали яких авторів найкраще читаються (просимо назвати прізвища авторів):
15. Якіх матеріалів респондентові бракує на сторінках місця життя:
16. Чи побоачеться технічне оформлення:
 - а) так,
 - б) ні,
 - в) не цікавить мене.
17. Загальні зауваження
18. Ім'я, прізвище, місцевість (до відома редакції – якщо респондент не бажає, можна не писати):

11 листопада 1992 р. у парафіяльному будинку в Ярославі відбулися засновницькі збори Наукового товариства ім. єпископа Григорія Лакоти. Зібралися зупrostovani про перемишль, яким не байдужа справа збереження пам'яті про українське духовенство і боротьбу українського населення Надсяння, Бойківщини та Лемківщини за свою тодіність. Схвалено статут Товариства та обрано організаційний комітет. Згідно зі статутом основними завданнями Товариства будуть:

- збереження пам'яті про українське духовенство на території Надсяння, Бойківщини та Лемківщини,
- надбання матеріалів про боротьбу та мартирологію українського населення і духовенства, особливо з 1939 р.,
- збереження пам'яток української культури, а особливо церковного мистецтва,
- відновлення архіву Перемишльської епархії та музею Української культури.

Реалізація завдань відбуватиметься через:

- встановлення премії за найкращі наукові праці на тему історії Української Церкви.
- відновлення архіву, музею та бібліотеки,
- застування історично-дослідницького інституту та фонду охорони пам'яток церковного мистецтва,
- встановлення премії за найкращі наукові праці на тему історії Української Церкви.
- відновлення архіву, музею та бібліотеки,
- конференція на тему: «Українське духовенство у Міжвоєнному періоді». Вона відбудеться в будинку культури у Ярославі (вул. А. Міцкевича 5). Другу конференцію заплановано в дніх 17-18 серпня 1993 р. і буде посвячена темі: «Церква в межах III Річ Посполитої» і посвячана буде з виставкою на цю тему. Осінню 1993 р. запланована є ще одна конференція, у темою буде «Мартирологія Українського духовенства в 1939-57 рр.».

У зв'язку з тим організаційний комітет звертається до всіх українців у Польщі та в діаспорі з проханням надсилати сподіди, рукописи непублікованих робіт, документи, в тому приватні, фотографії, листівки, церковні книги, в тому метричні, печатки подільських парafій, приватні відання, надсилюючи бути їм пізніше повернені.

Просимо також надсилати інформації про пам'ятки церковного мистецтва з їх описом (бажані фотографії).

Всі матеріали просимо надсилати на адреси:

Ks. Bogdan Prah. Włodzimierz Nazar
ul. Cerkiewna 3 ul. Opatowskiego 23/53
37-500 Jarosław 37-700 Przemysł
tel. 28-63 tel. 12-15, wew. 243

За організаційний комітет:

o. Богдан Прах і Володимир Назар

1. Українське Різдво. Вергеш – збірник співарів, яких упорядкував Зенон Боровець і Тарас Желлинський. Ціна – 6 тис. зл.

2. Коляди – збірник 33 відомих і менш відомих коляд і колядок з потами. Ціна 6 тис. зл.

3. Колядки – збірник дорогоцінних перлин української народно-пісенної творчості з ногами. Предрук з 1925 р. Ціна 10 тис. зл.

4. Мазепа, Орлик, Войнароцький – Ілько Боршак. Історичні есе присвячені українським гетьманам. Ціна 20 тис. зл.

5. Мотри – Богдан Лепкий. Ціна 25 тис. зл.

6. З рідного гаїза – альбом фотодокументів, які раніше николи не публікувались, виданий до 100-річчя української еміграції до Канади. Ціна – 25 тис. зл.

7. Велика ілюстрована Біблія – видана в Югославії. Ціна – 100 тис. зл.

8. Історія України – Орест Субтельний. Ціна 50 тис. зл.

9. Над Колашком порогом – збірка оповідань незаслужено забутих українських письменників про запорозьке козацтво та його звичай, побут і боротьбу з турецькими і татарськими людоловами. Книжка розрахована для підліткового віку. Ціна 10 тис. зл.

10. Тиміш Хмельниченко – О. Рогова. Історична повість про трагічну долю старшого сина Богдана Хмельницького Тимона. Ціна 10 тис. зл.

11. Господу помолімся – Літургічний молитовник надрукований сучасного українською мовою. Видавництво «Благовіст» 1992 р. Ціна 25 тис. зл.

Замовлення слід присилати на адресу редакції.

12. Яка з постійних підзаголовок найкраще редактується:

- а) коментар,
- б) фото з минулого,
- в) з глибини небуття,
- г) «Голос молоді»,
- д) «Дітям»,
- ж) парофільні літописи.

13. Які матеріали найліквальніше читають:

- а) короткі, до одної шпалти,
- б) поширені.

14. Матеріали яких авторів найкраще читаються (просимо назвати прізвища авторів):

15. Якіх матеріалів респондентові бракує на сторінках місця життя:

16. Чи побоачеться технічне оформлення:

- а) так,
- б) ні,
- в) не цікавить мене.

17. Загальні зауваження

18. Ім'я, прізвище, місцевість (до відома редакції – якщо респондент не бажає, можна не писати):

ВАРТО ПРИДБАТИ І ПРОЧИТАТИ

1. Українське Різдво. Вергеш – збірник співарів, яких упорядкував Зенон Боровець і Тарас Желлинський. Ціна – 6 тис. зл.

2. Коляди – збірник 33 відомих і менш відомих коляд і колядок з потами. Ціна 6 тис. зл.

3. Колядки – збірник дорогоцінних перлин української народно-пісенної творчості з ногами. Предruk з 1925 р. Ціна 10 тис. зл.

4. Мазепа, Орлик, Войнароцький – Ілько Боршак. Історичні есе присвячені українським гетьманам. Ціна 20 тис. зл.

5. Мотри – Богдан Лепкий. Ціна 25 тис. зл.

6. З рідного гаїза – альбом фотодокументів, які раніше николи не публікувались, виданий до 100-річчя української еміграції до Канади. Ціна – 25 тис. зл.

7. Велика ілюстрована Біблія – видана в Югославії. Ціна – 100 тис. зл.

8. Історія України – Орест Субтельний. Ціна 50 тис. зл.

9. Над Колашком порогом – збірка оповідань незаслужено забутих українських письменників про запорозьке козацтво та його звичай, побут і боротьбу з турецькими і татарськими людоловами. Книжка розрахована для підліткового віку. Ціна 10 тис. зл.

10. Тиміш Хмельниченко – О. Рогова. Історична повість про трагічну долю старшого сина Богдана Хмельницького Тимона. Ціна 10 тис. зл.

11. Господу помолімся – Літургічний молитовник надрукований сучасного українською мовою. Видавництво «Благовіст» 1992 р. Ціна 25 тис. зл.

Замовлення слід присилати на адресу редакції.

12. Яка з постійних підзаголовок найкраще редактується:

- а) коментар,
- б) фото з минулого,
- в) з глибини небуття,
- г) «Голос молоді»,
- д) «Дітям»,
- ж) парофільні літописи.

13. Які матеріали найліквальніше читають:

- а) короткі, до одної шпалти,
- б) поширені.

14. Матеріали яких авторів найкраще читаються (просимо назвати прізвища авторів):

15. Якіх матеріалів респондентові бракує на сторінках місця життя:

16. Чи побоачеться технічне оформлення:

- а) так,
- б) ні,
- в) не цікавить мене.

17. Загальні зауваження

18. Ім'я, прізвище, місцевість (до відома редакції – якщо респондент не бажає, можна не писати):

БЛАГОВІСТ - суспільно-релігійний місцяник. Видає Українська Католицька Церква у Польщі. Редактор колегія: о. Юліан Гармашев - технічна редакція.

Погляди авторів публікацій не завжди складаються з точкою зору редакції.
Матеріалів не замовлені не відповідаю. В опрівданіх випадках застерігаюмо собі право виправити і скорочувати авторські тексти. Матеріали до публікації просимо вислати у машинописах, або у чітких рукописах.

Адреса редакції: «ВЛАНОВІСТ»
ul. Chopina 17,
11-220 Górowo Iławskie.

Передплату можна оформити безпосередньо в редакції. Druck: OFFiDRUK Sierpol